

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljskih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 27. Krona še ni izrekla svoje odločbe, pričakovane za danes. Cesar se hoče poprej obvestiti o vseh podrobnostih predlogov, predloženih mu pisмено od ministrov obeh polovic monarhije. Oba ministerska predsednika bosta zopet jutri vsprejeta v avdienci in sicer pred posvetovanjem obojnih ministrov, ki se bode vršilo pod predsedništvom Njegovega Veličanstva.

Zagotavlja se, da poglobitno vprašanje je ono o kvoti. Za rešitev tega vprašanja se skliče državni zbor avstrijski, da izvoli kvotno deputacijo, na kar bode naloga obeh deputacij, da določiti prispevke od obeh strani monarhije. Zdi se, da od obeh strani delajo na to, da bi se doseglo sporazumljenje, da se tako krona reši naloge, da bi ona morala izreči odločitev.

Dunaj 24. Po konferenci, ki sta jo imela baron Banffy in grof Goluchowski, je bil poslednji vsprejet od cesarja. Poročila po časopisih o konferencah seveda niso avtentična, vendar pa dajejo slutiti, da so se na Dunaju stvari zasukale bolj neugodno. Ne le da se ni storil noben korak naprej, ampak nastale so nove težave. Politiški krogi sodijo, da je skoro neizogibno, da odstopi jedno ali drugo ministerstvo.

Dunaj 27. Popoldne sta se posvetovala oba ministerska predsednika. Posvetovanje je trajalo precej dolgo. Potem je bilo posvetovanje ministrov pod predsedništvom grofa Thuna. Tega posvetovanja so se udeležili vsi avstrijski ministri. Popoldne se je baron Banffy posvetoval z ministrom za vnanje stvari grofom Goluchowskim.

London 27. Reuterjeva pisarna javlja z otoka Cipra: Parnik Dongo je došel sem, privedši na krovu 1129 »duhoborcev«, ki so došli iz Kavkaza, ker so izgnani iz ruskega carstva radi njih vere-

izpovedanja. (»Duhoborec« so posebna verska sekta, ki malo ceni vnanjo cerkev z duhovniki in zakramenti, ki zameta znamenje sv. križa in nauk o sv. Trojici ter se brani prisege in vojne službe.)

Moskva 27. Vse mesto je divno odičeno. Ptujcev je došlo ogromno od vseh strani carstva. Mej istimi se posebno odlikujejo svojimi bogatimi nošami deputacije iz Kavkaza, ki so došle, da bodo navzoče na odkritju spomenika carja Aleksandra II. Carska dvojica je došla popoldne ob streljanju topov, zvonjenju zvonov na vseh sto cerkvah in ob velikem navdušenju množice. Moskovske in petrograjske novine prinašajo navdušene članke v proslavo spomina Aleksandra II.

Berolin 27. Poročila iz Rima potrjujejo, da se je zdravje papežu zopet obrnilo na zlo vsled hude vročine. Zdravnik Lapponi pa zavrača nasprotno in pravi, da je papežu prav dobro.

Berolin 27. Zasebne novice, došle iz Koda-nja poročajo, da je stanje kraljice Danske obupno. Zdravniki se boje katastrofe.

Rim 27. Mons. Fabiani, ki pride na jubilejne slavnosti kakor zastopnik papeža, izreči cesarju lastnooročno pismo sv. Očeta.

Dunaj 28. Cesar je vsprejel danes v avdi-jeneji ministerskega predsednika barona Banffy-a in grofa Thuna. Pozneje sta bila vsprejeta oba finančna ministra dr. Kaizl in dr. Lukaes. Avdi-jeneje so trajale jedno uro in pol. Do odločitve pa tudi danes ni prišlo. Jutri se bodo nadaljevale konferencie. Govori se, da se grof Thun še vedno upira temu, da bi se sklical državni zbor avstrijski. Se svoje strani pa baron Banffy noče ni čuti o tem, da bi se za Ogersko povišala kvota ter zahteva odločno, da kvoto morati določiti obe deputaciji. Slednji se govori, da se kvota za Ogersko utegne povišati na 34%.

v katerih bode množil suženj Dalmatince se svojim znojem, se svojo krvjo bogastvo in slavo oholi Veneciji. Vprašajte Carigrad, Korejo, Famagasto, Lepanto! Čegava slava je to? Beneška. A čegava sablja je sekla, čegava kri tekla? Morda hinavskih senatorskih čet z Markovega trga, morda bogatih kramarjev z Rialta? Nikakor ne! Hrvatska sablja se je bliščala, iz hrvatskega srca je tekla junaška kri za tujo slavo! Kaj čaka vas, ako bode mehi, pokorni, vas, slobodnih junakov, dičnih plemičev? Robstvo, večno, kletno robstvo, veriga na beneški galiji, muka pod svinčeno streho ali smrt v podzemni globini dožejeve palače. Glejte mene! Moj rod je zapustil staro domovino, lepo Dalmacijo, kjer našinec sedaj ne velja nič, kjer mu tuja noga stoji za vratom, kjer ne sme slobodno junakovati, ni dihati, ni misliti. Pa vprašam vas, katera družina v tem mestu nima zahtevati od Benetek brata, očeta, sina, moža ali ženina? In ako vam ni to dovolj, spomnite se naših krvavih ran, spomnite se slavnega Klisa, tega večnega spomenika junaka Petra Kružiča! Na te moje oči sem gledal to večno sramoto slavne Venecije. Četrto leto teče temu, vi veste, kako je knez Bartolović otel s pomočjo senjskih junakov trdi Klis iz krempljev osmanskega zmaja, vi znate, kako je slavni kapitan Albricič junaški branil to gorsko gnjezdo, vi veste, kako so mu pritekli v pomoč naši junaki pod pokojnim škofom Antonom, kako je celó sam škof

Dunaj 28. Okrožnica ruskega ministra za vnanje stvari, razposlana v imenu carja Nikolaja, je napravila tu globok utis. Ista je bila že tri dni znana našemu ministerstvu za vnanje stvari. Ta krepka inicijativa carjeva za splošni blagor vzbudi gotovo splošno hvaležnost med narodi, katere toliko teži neznosni militarizem. Vlade seveda ne bodo mogle drugače, nego da se odzoveje temu plemenitemu pozivu.

Rim 28. Okrožnica carjeva je napravila tu velik utis in se je vsprejela splošnim zadovoljstvom. Ista se smatra najvažnejim dokumentom tega stoletja. Sodi se, da si je car že popred zagotovil soglasje Nemčije in Avstrije. Na tem pozivu se gotovo vradosti ves civilizovani svet.

Petrograd 28. Pravilni vestnik donša senzacionalno vest, da je ruski minister za vnanje stvari na povelje carjevo poslal vsem vladam poziv za sklicanje konferene, na katerem bi razpravljali o škodah, ki jo trpe narodi vsed oboroževanja.

Italijani in duhovščina.

Sobotni »Indipendente« je pod zaglavjem: »Za splošno dobro!« zopet v dolgih tiradah sanjal in kvasil v motnih fantazijah o nevarnosti, ki preti baje italijanski narodnosti na deželi okoli Trsta, v Istri in Furlaniji vsled strastnega gibanja slovanske duhovščine in, nje nepopravljivem političnem agitiranju. Na podlagi te laži prihaja do zaključka: »Vsled tega je brezdvomno naša presveta dolžnost, napeti vse možne sile, da vskratimo moči temu sovražniku, da ga deimiramo, da mu omejimo delovanje. In ker se cerkev noče odpovedati svojim duševnim pastirjem, ne moremo to izvršiti drugače, nego da substituiraemo slovanskim duhovnikom italijanske du-

padel, kako smo general Lenković, moj sorodnik Jurij, in jaz utekli komaj živi turški zasedi, za katero so Benečani dobro znali, kako je izgubil Albricič glavo, ko se je predal na trdno vero. In videli smo jadra beneških ladij, kako je beneški general Benedikto Moro stal pod orožjem s svojo vojsko — krščansko vojsko — in mirno gledal, kako stoterna turška vojska s prevaro seče krščanske junake — in beneški general ni pomagal. Jaz sem to gledal. To vam je slavna Venecija, to vam je ona stara sleparka, s katero ste sklenili mir. No, jaz sem se zaklel onega dne na sabljo svojega očeta, da bodem do groba mrzil Benetke, da se bom maščeval do svoje smrti.

»Dobro si govoril, knez!« je skočil vojvoda Orlovič, »dobro, kakor da bi igral na gosli. Da bi jih naše sablje do sledu iztrebile s tega sveta! Da bi Bog dal!«

»Da bi Bog dal!« se je odzvalo vse društvo.

V tem trenutku so se otvorila skrivaj vrata refektorija, a v sobo je stopil prekrizanih rok visok, mršav, bled redovnik v beli obleki z črnim talarjem. Oči so mu plamtele čudno. Neopažen se je vstavil na vratih in rekel:

»Da bi Bog dal! Amen.«

Glave vseh so se obrnile v čedu proti vratom.

(Pride še.)

PODLISTEK.

24

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil P. Š. Cvetkov.

»Zdi se mi«, je nadaljeval knez Martin, »da so nam vrgli to vado, da mirujemo, dokler ne spletoje okoli nas mreže. Jaz ne verujem škofu.«

»In narod se silno vznemirja!« je pristavil Jurij Daničič.

»Gospoda!« je pregovoril kapitan Barbo, »ne mislite, da se meni zdi čist ta račun. Jaz sam uvidevam to. Zanesel sem se na škofa. Jaz sem rad, rad umiril senjski narod, ker tu beneška nevolja, tam, zlasti pri Kaniži — turška. Ali prevaril sem se.«

»Z Benečani ni nikdar miru in tudi ga ne bo«, je dvignil knez Posedarič junaško glavo in oči so mu iskrale živahnejše. »Ali naj iztrebijo oni nas, ali jih končamo mi. Dokler bodem dihal, bode v tem srečanju mrznja na Benečane, ker oni zatirajo naš narod, ker delujejo, da bodemo mi njih sužnji — pravcati sužnji. Moj rod je od stare hrvatske korenine — iz Dalmacije. Glej tu nekdanjo lepo — sedaj žalostno zemljo. Iztrebili so nam vinograde, posekali oljke, da gonijo naš narod na morje, izkoreninili so naše gozde, da si napravljajo ladije,

hovnike. Nadalje polaga svojim pristašem na srce, da je ta presveta dolžnost tako vzvišena, da se mora predpostavljati ta patrijotična naloga vsakemu osebnemu zadoščenju, vsaki obvezi, ki jo ima posamičnik proti drugim in proti samemu sebi...

To naziranje odgovarja popolnoma njih nazorom o prislovi: »Svrha posvečuje sredstva«. Njim je vsejedno: naj se le ruši sedanji družbinski in cerkveni red, naj se le kršijo naravni in človeški zakoni, naj se le uničujejo človeške eksistence, naj se le gazi v blato vsa najblažnejša čustva, povzdigujoča človeka, vse naj se poruši, da bodo le oni mogli izvrševati »presveto dolžnost«, da bodo mogli delati na to, da obmolke vsako, količkar jim nasprotno menenje, da se vzkrati vsakemu vsaka pravica, ki bi v nečem omejila izvrševanje njih strankarskih požrešnih idej, skratka: »presveto dolžnost« spraviti s površja vse, kar se jim noče klanjati, kar noče stopiti v njih vrste.

In sedaj, drž se svojega principa, da najboljše sredstvo za podjarmljanje je — ubožstvo in nevednost ljudstva, spravili so se na duhovnike, ki posebno po Istri predstavljajo po nekaterih krajih jedine učitelje in svetovalec ljudstva. Tako je: njim ni toliko do tega, da bi uničili duhovnike, ampak do tega jim je, da bi uničili one, ki so učitelji in dobrotniki ljudstvu, zastavljajoči po resnično sveti dolžnosti, ki jim jo zalagata človekoljubje in poklic, vse svoje sile v to, da bi porušili ono, na kar opirajo okrutneži svoje gospodstvo: ubožstvo in nevednost. Hinc illae lacrimae! To tišči laško gospodo! In za take namene svoje hočejo upreči tudi cerkev. O drznosti!

V namen, da bi zvezali roke pravim prijateljem ljudstva, kujejo vsakovrstne naklepe, da bi se substituiralo slovansko duhovščino z italijansko, katera poslednja bi bila narodu popolnoma ptuja in nepristopna. Da, odkriti bodite! Ne »presveta dolžnost« za obvarovanje Vaše narodnosti, ki niti ni v nevarnosti, ne za ohranjenje Vašega značaja, Vašega jezika vam leži na srcu, ampak raznarodovanje, odtujenje, zatiranje in podjarmljanje slovanskega življa je vaš cilj, v dosego katerega se je izdala in se uboga parola: »Osar tutto...«

Pridodajmo še, da je tudi italijansko politično društvo za Istro nastopilo v »Independentovem« zmislu, in sicer je bilo drzno dovolj, da je dotično spomenico doposlalo ministerskemu predsedniku grofu Thunu. S to spomenico se bomo bavili posebej.

Politični pregled.

K položaju. Iz zadnjih sporočil z Dunaja nismo izvedeli drugega, nego da se nadaljujejo posvetovanja med avstrijskimi in ogerskimi ministri, ter z ministrom za zunanje stvari, da so bili zopet vsprejeti v avdijenci oboja ministerska predsednika in oboja finančna ministra, da se je položanje popojstrilo, odkar so prišli gg. ministri iz Budimpešte na Dunaj, a da krona še ni izrekla zadnje odločilne besede.

Od nemško-konservativne strani se izražajo nastopno: obe vladi sti se dogovorili, da obnoviti pogodbo. Ker menijo na ogerski strani, da se to mora zgoditi parlamentarnim putem, zato se skliče državni zbor. Ako poslednji vsprejme dogovor, dobro, stvar bo v najlepšem redu; ako ga ne vsprejme, zgodi se to isto, toda ne kakor pogodba, ampak vsaka polovica države si uredi stvar samostojno, v svojem delokrogu, seveda, varuje vzajemnost drugega dela. Stvarno bode to jedno in isto, političsko pa bi bilo to za Ogersko velikanski dobiček, ker s tem bi si Ogerska pridobila za vse čase pravico do državne samodolžbe. Kar se dostaja vsebine pogodbe in eventualnega interima z vzajemnostjo, je Ogerska istakotako uveljavila svojo voljo. Podlaga novi uredbi je pogodba, kakor sta jo mislila Badeni-Bilinski. Ogerska utegne res nekoliko privoliti glede kvote, a to nikakor ne odškoduje Avstrije za škodo, ki jo bode imela po novem načinu zaračunjevanja užitninskega davka.

Po domače povedano torej: Avstrija bode na škodi na vsaki način — s parlamentom ali brez parlamenta. Ogerski je torej zagotovljen velik politički dobiček s tem, da stori zopet jeden korak

do toli zaželenega cilja: do državne samostojnosti ob personalni uniji, a materijalni dobiček bode — tudi na ogerski strani.

Krščanski socijalisti dunajski so sedaj v škripeh, kakor še niso bili, odkar obstoji stranka. Zasli so namreč v nasprotje sami seboj, vsled tega, da so se pridružili svojim sovražnikom in so pomagali tirati obstrukcijo. S tem so pomagali preprečiti uprav ono, kar so obetali svojim volilem: nujne gospodarske reforme. To pa vzbuja nezadovoljnost zlasti med onimi, najboljimi življi, ki so se iz pametnih, stvarnih razlogov pridružili krščanski socijalni stranki. Posledica temu je, da Luegerjeva stranka danes niti od daleč ni več to, kar je bila še pred letom dni. Tako se maščuje, ako se stranke izneverjajo svojemu programu.

Iz Petrograda prihaja blagovestje miru, prihaja opomin državnikom, naj jamejo vendar enkrat misliti — na blaginjo narodov. To blagovestje prihaja iz — »barbarske« Rusije, od tam, kjer baje vlada kruti absolutizem. Vladni organ »Praviteljstveni vestnik« prinaša namreč sledečo izjavo:

Po ukazu carja je priobčil minister za zunanje stvari, grof Muravjev, dne 12. avgusta zunanjim zastopnikom, akreditovanim na Petrogradskem dvoru, kakor sledi: V očigled sedanji svetovni situaciji predstavljata se kakor idejal: ohranitev splošnega miru ter kolikor možno skrcenje težav, ki bremene na vseh narodih vsled izrednega oboroževanja. Po dosegi tega idejale bi morale stremeti vse vlade. Moj milostni gospod in car od svoje strani goji uprav take človeške in velikodušne namene ter v prepričanju, da dosega takega vzvišene cilja bi odgovarjala življenskim interesom ter pravičnim željam vseh vlad, smatra carjeva vlada sedanji trenutek jako ugodnim za razmišljanja potom mednarodne razprave o sredstvih, ki bi bila pripravna, da se zagotovi dobrota pravega in trajnega miru vsem narodom, ter da se zaustavi neprestano naraščujoči razvitek oboroževanja.

Tekom zadnjih dvajset let se je izdatno povečala želja v sredi civilizovanih narodov po pravem splošnem miru. Ohranitev miru se je zategadelj označala vsikdar kakor namen narodnostne politike; da bi se bolj uspešno ohranil mir, združile so se velike države, vstvarjajoče mej seboj mogočne zveze, v menenju, da dosežejo postavljeni si cilj s tem, da so povečale, razširjale in organizovale vojaške institucije v takem obsegu, kakor se prej niti sanjati ni upalo o tem. In v tem smislu nadaljujejo te vladi tudi sedaj svoje delo, ter se o tem ne plašijo pred nobeno žrtvijo. Vkljub vsem tem žrtvam pa se ni posrečilo še doseči pričakovanih dobrodejnih uspehov, — zaželeno pomirjenje.

V tem rasejo vedno in vstrajno finančna bremena ter obtežujejo institucije, vstvarjene v prospeh javnega blaginje ter pritiskajo intelektualne in fizične moči narodov.

Delo in kapital se odvzemata v velikem obsegu njihju naravnemu namenu ter izrabljata in pozgubljata na neproduktiven način. Stotine milijonov se porablja v pribavljanje groznega uničevalnega orožja, katero je sicer danes imenitna in slavna kakor zadnja iznajdba vede, jutri pa vsled kakršnesibodi druge iznajdbe na istem polju zgubi naenkrat vso svojo vrednost.

Narodna kultura, ekonomično napredovanje, delovanje naperjeno v povzdigo javnega blaginje pešajo in hirajo v svojem razvitku. — In čim več rase oboroževanje vsake vlad, tim manje odgovarja ono namenu, v katero bi imelo služiti.

Ekonomične krize so večinoma posledice pretiranega militarizma ter stalne nevarnosti, ki izhaja od kopičenja vojnega materijala.

Na ta način postaja v naših časih oborožen mir najbolj težko breme, katero bodo narodi čim dalje manje mogli prenašati.

Popolnoma jasno je torej, če bodo stvari nadaljevale tem korakom, da pride neizogibna katastrofa, glede katere bo treba gledati, da se jej izognemo, katastrofa, katera napolnjuje človeško dušo že v naprej strahom in grozo, če se pomisli, s kakimi grozotami bi bila združena.

Glavna dolžnost vseh držav je torej napraviti konec vsemu temu oboroževanju ter poiskati pripravna sredstva, da se odstrane nevarnosti, ki preté vsemu svetu.

Navedeno takimi občutki, je Njegovo Veličanstvo blagovolilo naložiti meni, da predlagam

vsem vladam, po njih zastopnikih, nahajajočih se na carjevem dvoru, da se skliče konferenca, ki naj bi se pečala se zgoraj omenjenim problemom.

Z božjo pomočjo bi utegnili postati ta konferenca dobro znamenje za bodoči vek. Ona bi združila delovanje vseh držav za velevažno nalogo, ki naj pripomore do zmage veliki ideji splošnega miru nad vsemi elementi uničenja in nesloge. Vrh tega bi ta konferenca vsled solidarnega priznanja načel ravnopravnosti, na katerih temeljijo države ter blagostanje narodov, ojačila dobro soglasje med različni državami.

Tako pravi car Nikolaj, ki je pokazal s tem, da hoče braniti in negovati sveto dedščino, idejal miru — oni idejal, po katerem je njega blagopokojni oče, car Aleksander III., zadobil najčastnejši naslov — kneza miru.

Bolgarska in Grška. Iz Sredca javljajo, da so tamošnji vladni listi ponatisnili iz grških listov vest, da knežja dvojica Bolgarska v bodočem novembru obišče grški dvor. Po navadnem razumu je soditi torej, da ponatisk brez oporekanja je umeti kakor potrdilo. Tak obisk, v zvezi s potovanji kneza Ferdinanda v Petrograd in na Cetinje, bi svedočil, da je Grška že pristopila ali da misli pristopiti k zvezi, kakor se je snovala na Cetinju. S tem pa bi bila temeljito ovržena vest o zvezi med Grško in Turčijo.

S Kreti. One štiri vladi — Rusija, Nemčija, Francoska in Italija —, ki imajo svojega vojaštva na Kreti, so vnovič zaukazale svojim poveljnikom, naj ne dopuste na noben način, da bi Turčija izkreala novega vojaštva, ter da naj se upro energično vsakemu takemu poskusu.

Domače vesti.

Poziv. Podpisani vabi vse gg. predsednike narodnih društev v Trstu za sredo zvečer ob 1/2 8. uri v »Delavsko podporno društvo« na pogovor radi izleta na Prosek o priliki blagoslovljenja zastave pevskega društva »Hajdrih«.

Želeti bi bilo, da bi se tega posvetovanja udeležili tudi zastopniki društev po spodnji okolici. Matko Mandić.

Gospodom na namestništvu, ki nikakor nočejo verovati reklamacijam naših resničnih kmetov po okolici glede poljskega varstva, marveč se raje zanimajo za zabavne izlete in — obedne gospodov »kmetov« v »Societa Agraria«, prinašamo do znanja nastopno sporočilo, ki smo je prejeli iz Šklednja dne 26. t. m.:

»Večkrat smo izjavili že, da ostane vse prizadevanje vlade za napredek kmetijstva v okolici ničevno, ako ne bomo imeli dobrih in vestnih poljskih čuvajev. Razni uzmoviči Vam kar izpred oči odnašajo vse polno sadja in tudi grozdja, ki je vrhu tega še napol zeleno; ali to še ni zadosti, kajti začeli so tudi požigati. Tako so pred dnevi zažgali detelišče Saneina Gašparja Levičarja, včeraj pa je zla roka zažgala posest Godina Ivana-Fuli Sanein Ivana-Kaporal ter Sanein Antona (te posesti mejijo mej seboj) in senošet Saneina Jakoba Treanja. Vničenih je kakih 20 oljčnih dreves. Škoda znaša nad 200 gld.«

Tako se skrbi v nas za varstvo kmeta. Slavni magistrat je kar odpravil poljske čuvaje, a ni on in nikdo drugi ne misli na nadomestilo, prepuščaje ljudstvu samemu, naj se varuje pred tatovi in — požigalei, kakor ve in zna.

O seveda: društvo »Progresso« in tudi klub italijanskih poslancev na Dunaju nimata v svojem programu varovanja koristi okoličanskega kmeta, ker je ta kmet-siromak slučajno — Slovenec. A česar ne želiti ti spoštovani korporaciji, to v nas sploh ni na dnevnem redu; in visoki gospodje, hodeči mimo takih nevšečnih vprašanj, gledajo, če le mogoče, na drugo stran, da le ne bi videli stvari, ki so sicer življenske važnosti za siromašno ljudstvo, ki pa imajo to šmentano tendencijo, da bi mogle križati pota med magistratom in rumeno hišo. In vse to skupaj se imenuje — providencijska politika na Primorskem.

Kedo izziva? Narodni trgovci nam piše: Podpisani kakor trgovci moram biti vsaj na videz — mejnaroden, ko se nahajam v trgovini. V mojo prodajalnico prihajajo različni ljudje, različnih narodnosti, kakor v Trstu drugače biti ne more. Te dni je bila pri meni neka furlaška — »gospa«;

zanjo je prišla slovenska služkinja gospodarjev, ki so stalni odjemalci moji. Služkinja je vprašala nekoliko hoteljk piva. Hkratu je skočila gospa po koneu kakor besna: »Tu se ne sme govoriti »ščavo«, tu smo v Trstu in »ako hočete govoriti ta barbarski jezik, pojdite v — ščavarjo!« Naša služkinja pa se je ponosno postavila nasproti tej »gospej« ter je odgovorila: »Gospa! Jaz lahko govorim slovensko in laško, toda sedaj govorim slovensko, v prvo, ker vem da je trgovce Slovenec, v drugo pa, ker meni ugaja tako! Vam je-li prav tako — gospa?! Furlanka je ostala poparjena, ker ni pričakovala tako odločnega odgovora!

O odhodu je samo še opazila, da ni vedela, da sem tudi jaz »šklaf«! Tu imate zopet izgled iz našega narodnega boja, tu vidite, kedo ščurva in kedo je izzivan!

Ako bi vsi naši nastopali tako odločno kakor ta služkinja, bilo bi kmalo bolje. Le tako jim zapremo sapo.

Narodni trgovci.

Kje je! Pišejo nam: Pred ne dolgo časom ste priporočali v cenj. »Edinosti« narodno društveno krčmo pri sv. Ani. Te dni smo se napotili do pokopališča, kjer smo opravili svojo dolžnost ter potem odšli dalje, da se pokrepčamo v priporočeni narodni krčmi. Mislili smo, da isto lahko najdemo po navadnem (gotovo slovenskem) nadpisu; toda varali smo se, ker pri sv. Ani nismo našli nobene krčme z slovenskim nadpisom! Slučajno smo našli na slovensko krčmo, kjer smo doznali, da društvena krčma nima nobenega nadpisa! Ne vem je-li to koristno za društveno krčmo ali ne, toda skoraj gotovo — ne! Toliko v album onim, ki drže vajeti v rokah.

Popotnik.

Svoji k svojim! S Kranjskega nam poročajo: Kljub temu, da smo pred duri trgatve in je pričakovati precej dobre domače kapljice — po nekod več, po nekod manje — prakticirajo v nas, po konsumnih društvih, že nekaj časa sem tako, da usiljujejo našim ljudem za drag denar — tujo slabo pijačo, ki ne koristi drugemu nego — prekupovalcem in prodajalcem! Od tam s Tirolskega nam vozijo sode, doma pa Dolenjci in Istrijani iščeta za nizko ceno kupea!! Doma se domačini uničujejo, od zunaj se pa vabi tujec v deželo s svojim — pobeljenim blagom!! Je-li to rodoljubje? Je-li to moško in značajno?! In kaj vse se godi na tihem — slov. narodu v sramoto in škodo! — Pa pravite da živimo zdaj na Kranjskem s »m.ru in spravi!« — Kje? Po noči — ko spimo! Ne, ne, narod ne bo sit od slabe politike ne od slabega gospodarstva!

Slavnost na Proseku. Slavnost, blagoslovljene zastave vrlega pevskega društva »Hajdrih« obeta postati velikanska, kakoršne je nismo videli v naši okolici. Dosedaj je priglasilo svojo udeležbo menda že 14 društev. Mej temi »Tržaški Sokol« in »Del. podporno društvo« z zastavama.

Na slavnosti pevskega društva „Hajdrih“ na Proseku dne 4. septembra bodo sodelovala na koncertu naslednja pevska društva: »Ljubljana« iz Ljubljane, »Danica« iz Kontovela, »Adrija« iz Barokovelj, »Zarja« iz Rojana, »Slovansko pevsko društvo« in »Kolo« iz Trsta, »Nabrežina« iz Nabrežine, »Zvon« z Opčin, »Pevsko in bralno društvo« iz Lonjerja, »Skala« iz Sv. Križa in »združena pevska zbor« iz Bazovice in Padriča. »Prvaški Sokol« se udeleži in corpore (v društveni obleki se zastavo; istotako »Tržaški Sokol«, in slednjič »Delalsko podporno društvo« iz Trsta tudi in corpore se zastavo. Razpored prinesemo prihodnjič.

Vspored koncerta s plesom, katerega prirede idrijski velikošolci — kakor že poročano — dne 3. septembra v Idriji, je naslednji: 1. 1. Slavnostni govor. 2. Joh. Brahms: Ogerski plesi; četveroročno na glasovir — igrati gospici: Antonija Janočna in Anica Lapajnetova. 3. a) Dr. Gust. Ipavie: Savska; b) Ivan pl. Zaje: Ljubica, moški četverospiev. 4. a) W. A. Mozart: Vijolica; b) Erik-Meyer Helmund; Čarobni spev, sopran solo, poje gospica Anica Lapajnetova s spremljevanjem glasovira. 5) Hrabroslav Volarič: Gospodov dan, mešani četverospiev. 6. Pankner: Nos gospoda sodnika, šaljivi moški četverospiev s spremljevanjem glasovira. II. Ples.

Nekaj o Nabrežini. Pišejo nam: Navada mi je, da jo o nedeljah in praznikih ubiram kam na deželo. Danes sem, jutri tja. Nedavno temu sem bil v Nabrežini. Vas je bila lepo odičena slovenskimi zastavami. Na vprašanje mojo, kaj da topo-

menja, bil mi je odgovor, da imajo »žegnanje«. Ko sem dospel na trg, blizal se je čas sv. maše. Tu je bilo vse v narodnih zastavah. Stopil sem v cerkev. Tudi hram božji je bil jako lepo odičen. V tem hipu so jeli streljati topiči, a pred oltarjem so stale deklice z novo cerkveno zastavo. Po zvršenem blagoslovljenju zastave pomikal se je spreved iz cerkve. Peveci so peli jako lepo ali — žal — latinski!! Ljudje so mi rekli, da je tako po stari navadi. No, jaz sem si mislil: bi bil pač čas, da bi se opustila tudi ta »stara navada«.

Jako mi je ugajal tudi oddelek veteranov z godbo na četu.

Povrnivši se v gostilno po dovršeni službi božji govoril sem z nekim mladeničem o tamošnjih odnosajih. Mladenič pa mi je tožil o čudnem vedenju nabrežinskih deklet, ki so nekako nasprotovale današnji slavnosti.

Na popoldanski službi božji pa je bilo lepo slovensko petje. Potem je svirala na trgu domača godba. Tudi to je napredek. Isti dan je bil tudi krščansko-socijalni shod, ki se je izvršil prav lepo. Tako mi je bil prav zanimiv ves ta dan, ki me je uveril, da je Nabrežina ne le lepa, ampak tudi zelo probujena vas.

Popotnik.

Iz Bertokov pri Kopru nam pišejo: Gospod urednik! Prosim Vas, sprejmite te vrstice v Vaš cenjeni list, naj svet izve, da tudi mi istrski trpinji še živimo.

Na predvečer rojstnega dne Nj. Veličanstva našega cesarja in kralja smo priredili krasno domačo veselico. Domača godba, sestojeca iz 15 moških, je igrala pozno v noč, streljanje topičev je odmevalo celo v nam toliko prijazni (!) Koper, kar je razburilo naše »dobre« laške sosedo! Najlepsi efekt se je dosegel izpuščanjem raket, katerih smo priglali 100, vse v narodnih barvah. Po vsi je vihralo 14 narodnih zastav, a na najvišem drogu je bila zastava z napisom: »Živila Spinčič in Laginja, Živila Istra naša domovina!«

Kakor rečeno: ta slavnost je grozno razburila naše koperske lahone, ki so nas popraševali drugi dan, kaj da smo slavili na toli hrupen način?! Ko smo jim odgovorili da svojega vladarja, so nam rekli: »Kaj Vam pa da cesar, da ga toliko slavite?!« (Komentarja v tej opazki menda ne treba. Taki so oni, a mi ne moremo biti drugačni, nego smo.

Bertokovec.

Težava z napis. Pišejo nam: Pred nekaj meseci je priobčila »Edinost« dopis, v katerem je bila hvaljena poštna zveza med Nabrežino in Komnom, a obžalovalo se je, da se nahaja na poštne vozu le nemški napis; toda ukrenilo da se je že potrebno, da se napravi tudi slovenski napis. Dne 14. t. m. bil sem v Branici in nazaj gredé sem videl dotični voz. Napis je res popravljen, ali kako: »K. k. Post. Komen«!! To sem Vam priobčil, gosp. urednik, ker bi rad vedel, kje so tisti Nemci na Krasu, katerim je namenjen prav za prav oni poštni voz, ki vozi med Nabrežino in Komnom!!

Vohun.

Izlet na posestvo v Monasteru pri Ogleju na ogled nasadeb ameriških trt in vinogradov, nasajenih z ameriškiimi cepljenimi trtami.

C. kr. kmetijsko društvo v Gorici obvešča svoje člene pa tudi druge posestnike, kmetovalce in kmete, da priredi dne 4. septembra t. l. vsled povabila gospoda barona Evgenija Ritterja pl. Zahony izlet na njegova posestva v Ronkah pri Tereu, v Belinji pri Ogleju in v Monasteru.

Vlak se odpelje ob 6. uri 10 m. zjutraj z goriške postaje do Tržiča in od tam do Červinjana, kamor dospe ob 8¹/₂ predp. Od tod se popeljejo izletniki na vozovih, ogledat si nasadbe in vinograde v Ronkah pri Tereu, kjer bodo tudi videli, kako se s posebnim plugom razorava zemlja za napravo novih vinogradov. Iz Ronkov krene družba v Monastero; tam dospé okoli 10. ure predp. in se okrepeča na zajuterku, ki ga ponudi gosp. baron E. Ritter, potem se pa odpelje v Belinjo pri Ogleju, kjer si ogleda obširne nasadbe ameriških trt in trtnice, obsegajoče bilfe in cepljenke na ameriških podlagah.

Iz Belinje se lahko povrne vsakdo v Červinjan ter se posluži za povrat v Gorico vlaka, ki odhaja ob 2-15 pop. ali onega ob 4-55 pop. ali pa nedeljskega ob 9-20 zvečer.

Kdor bo pa želel ogledati si kleti, mlekarnico in vinograde v Monasteru, stori to lahko istega po-

poludne, a ustavi se na kosilu v Ogleju in se vrne v Gorico od postaje v Villa Vicentini.

C. kr. kmetijsko društvo je prosilo južno in furlansko železnico, da dovoli olajšano voznino za vožnjo tja in nazaj.

Ako bi bilo dne 4. septembra zelo neugodno vreme, odloži se izlet in se priredi naslednji praznik dne 8. septembra t. l.

C. kr. kmetijsko društvo vabi vse tiste, ki se zanimajo za vinogradarski napredek, naj se mnogobrojno udeležé poučnega izleta in naj se v ta namen pismeno ali ustno oglašé, če mogoče, do 31. avgusta t. l. v društvenem uradu (deželni hiši) v Gorici, da bo možno preskrbeti potrebne vozove in pa železnične listke po znižani ceni. Tisti pa, kateri bi se hoteli udeležiti izleta z lastnimi vozovi, naj vedó, da je prihod v Ronkah pri Tereu določen okoli 8-45 predpoludne. Slednjič bodi še omejeno, da se poskrbi za to, da se slovenskim izletnikom razloži in pojasni vse v njih materinščini.

Priporočamo prav posebno vinogradarskim društvom, naj ne zamude te izredno ugodne prilike, ampak naj pošljejo vsako po nekoliko svojih razumnih in za vinogradski napredek unetih členov, ogledat si prezanimive Ritterjeve nasadbe, katere so zares uzorne in vredne, da jih posnemamo zlasti zdaj, ko nam od vseh stranij silijo najstrastnejši sovražniki v naše vinograde.

Razglas. Razpisuje se mesto poštnege odpravnika na novo ustanovljenem c. kr. poštne uradu v Lindaru, okraju Pazinskem, proti pogodbi in kaveiji 200 gld.; letna plača 150 gld.; uradni pavšal 40 gld.; in letni pavšal 200 gld. za vzdržavo na dan jednokratne pešne zveze med Lindarom in poštneim uradom v Pazinu.

Prošnje je uložiti v teku treh tednov na poštno in brzojavno vodstvo v Trstu.

Zopet povoženo dete. V ulici Sanità je zadél včeraj neki nepreviden biciklist v otroka Ferdinanda Driolo, ki se je vsled sunka zvrnil na tla. Dvignivši se, čutil se je pobitega in popraskanega na več krajih telesa. Iz obraza mu je tekla kri. Zdravnik na zdravniški postaji mu je obvezal rane. Neprevidni biciklist bode moral odgovarjati za posledice svoje neprevidnosti.

Težka nesreča. 4-letni otrok Peter Battus bil je bolan na desni nogi. V svrhu zdravljenja se je hodil kopat v ljudsko kopelj pri svetilniku, spremljan od matere. Predvčerajšnjem pa, hoté iti v vodo, je zdrsnil ter padel nesrečno prav na bolano nogo. Ustrašena mati ga je oblekla hitro ter spremila na zdravniško postajo, kjer je zdravnik konstatoval, da se je deček zvinil desno nogo.

Polletjske vesti. Aretirani so bili sinoči o polunoci v ulici Media 24 l. Ivan P., voznik iz Postojne, 34 l. Ivan M., kovač z Voloskega in 29 l. Anton F., voznik iz Kopra, vsi radi petja.

43 l. mizar Blaž H. je bil včeraj v neki krčmi. Ker je bil pijan in ni vedel, kam je dejal svoj možnjček, pa je poklical stražarja, češ, da so ga okradli. Došla stražarja sta preiskovala stvar in sta slednjič našla možnjček z 8 gld. pri — Blažu samem.

Koledar.

Danes v ponedeljek 29. avgusta: Obglavljenje Iv. Krstnika. Jutri v torek 30. avgusta: Roza Limanska, dev.

Solčni:	Lunin:
Izhod ob 5. uri 7 min.	Izhod ob 5. uri 47 min.
Zahod " 6. " 53 "	Zahod " 2. " 1 "

Ta je 36. teden. Danes je 240. dan tega leta, imamo torej še 125 dni.

Različne vesti.

Vlak povozil medveda. Mešanec, ki vozi iz Kom. Moravica proti Zagrebu ob 4. uri 30 m. zjutraj, srečal je dne 21. t. m. mej postajama Gornirje in Ogulin medveda. Ker se žival ni hotela izogniti vlaku, povozil jo je isti ter razmesaril do cela. Medved je bil težek 218 kilogramov.

K temu medvedje-tragičnemu dogodku smo prejeli dopisič ki se bavi imenitnim vprašanjem, da-li je tu govoriti o nesreči ali samomoru?

Prijatelj nam piše namreč: Kosmatinec si pač ni mislil nikdar, da ga tak »slučaj« doleti na lepi cesti in v sedanjem poletnem času! Kdo ve, kake načrte si je snoval godrnjač dan pred nesrečno smrtjo svojo in koliko »dobrega« bi bil še lahko naredil, da ga ni zadela taka nesreča! Recite, kar hočete, meni ne gre v glave, da si je on sam kon-

čal življenje; ne to je bila le nesreča! Jaz vsaj si ne morem misliti, da bi bil medved tako neumen — kakor je človek!! Toliko se mi je zdelo potrebno reči v obrambo dobrega imena nesrečnega, ki je dne 21. t. m. dovršil svoje življenje na toli tragičen način.

Medvedovič.

Kuga v Indiji. Ta strašna pošast, ki se je pojavila pred dvema leti v Bombayu, je najmočnejše razsajala v marec in aprilu 1897 ter od novembra istega leta do marca 1898. Zadnja dva meseca je kuga odjenjala znatno, a sedaj se zopet razširja. V prvi polovici tega meseca je priglasih 2500 slučajev smrti vsled kuge. Skozi cele dve leti, ko je kuga divjala v Indiji, umrlo je na njej 100.000 oseb, ne da bi se štel mnogo zatajenih slučajev smrti. Od teh žrtev je umrlo v mestu Bombayu 28.000, v Seindu 70.000, v Pendžabu 20.000 oseb.

Grozen roparski umor. Dne 22. t. m. došel je neki uradnik Gandolin iz Optuja v Pešto k svoji znanci iz mladosti, gospej Huber, katere mož je nameščen v neki tiskarni. Trdil je, da ima nekaj važnega govoriti z njenim možem. Mlada žena je povedala svojemu prijatelju, da moža ni doma, ker ima službo do jutra. Na to je prosil Gandolin, naj mu da prenočišča, ker ne bi rad čakal na ulici na njenega moža, katerega je tudi že od prej poznal. Huberica mu je izpolnila željo ter mu je pripravila ležišče v jedni sobi na divanu, a sama je odšla se sinom spat v drugo sobo. V noči, prebudi se, je opazila pri postelji, v strahu in grozi svojo, svojega gosta se sekiro v roki, s katero jo je potem nekolikokrat udaril po glavi. Sin, ki je ležal pri nji, bil je istotako ranjen. Ker je jokal, mu je zagrozil Gandolin, da ga udari še enkrat, ako ne molči. Dete se je v strahu skrilo pod odejo in je obmolnilo. Proti jutri se je vrnila ranjeni ženi zavest; probudila je v krvi zaspalega sina in poslala v sosedstvo. Ko se je povrnil Huber domov, zazrl je strašen prizor. Obšel ga je skrajn obup in malo ne, da ni položil roke na sebe. Kasneje se je doznalo, da gre tu za roparsko umorstvo. Kajti Gandolin je odnesel iz omare 17 gld. in 60 nvč. Gospa Huber težko da okreva. Gandolina je policija že ujela ter je priznal, da je prišel v hišo z namenom, da oropa in ubije svojo prijateljico.

Zadnje vesti.

Dunaj 29. »Neue Freie Presse« pravi o predlogu carjevem, da že dolgo ni bilo pojava, ki bi bil napravil toli globok utis, kakor ga je napravil ta, došel po inicijativi ruskega carja. Ideja da je velikanska. Ako se posreči, napočila bi nova doba civilizacije in ime carja Nikolaja bi bilo zapisano na jedni najlepših strani svetovne zgodovine. Že to je velikanska zasluga carjeva, da je sprožil ta predlog za mednarodno konferenco. In katera vlada bi mu mogla biti nasprotna?

Rim 29. »Popolo Romano« pravi o pismu carjevem, da bi ta ideja, ako se posreči, bila najvažnejši dogodek 19. stoletja. Ako ki se to stoletje, ki se je začelo z ognjem in plamenom, zaključilo takim sporazumljenjem med državami, bil bito politični čin, ki bi naredil ime Nikolaja II. toli slavnim, kakor je bile slavno ono Petra Velikega.

Dunaj 29. Zdi se, da še ne pride odločitev. Vsakako pa je gotovo, da se snide državni zbor za 19. septembra. To je dosegel baron Banffy. Grof Thun noče, da pride do kake odločitve, dokler Ogerska ne privoli v zvišanje kvote. Sicer pa se bode vprašanje o kvoti razpravljalo bolj podrobno potem, ko se snide državni zbor.

Dunaj 29. Zdi se, da je prišlo do nekakega sporazumljenja med obema vladama glede načina postopanja za sklep pogodbe.

Gradec 29. Včeraj se je obržala štajerska odvetniška zbornica sejo, v kateri so razpravljali o peticiji, poslani od slovenskih štajerskih odvetnikov na justično ministerstvo radi osnojitve slovenske odvetniške zbornice za spodnje Štajersko. Slovenskih odvetnikov ni bilo v seji, udeležilo se je iste le 80 nemških odvetnikov, ki so sklenili po burnem razpravljanju, da je omenjena peticija povsem neutemeljena.

Moskva 29. Včeraj ob 2. uri popoldne se je vršilo slovesno odkritje spomenika carju Aleksandru II. Ko je duhovščina molila molitev v spomin pokojnega carja, je ves slovesni zbor padel na kolena. O padanju zagrinjala je vojaštvo pre-

zentovalo pod poveljstvom carjevem. Zajedno se je izstrelila častna salva 320 streliv. Ko je padla zavesa, se je postavil car na čelo vojakom, ki so defilovali pred spomenikom.

Madrid 27. Ministerski svet se je bavil s prevoznjo vojakov s Kube v domovino ter je dovolil razne kredite za potrebe povrnivših se.

Madrid 29. Vojni minister Correa je poročal včeraj kraljici-regentinji o dohodu ladij »Isla de Luzon« in »Montserrat«, ki sti doveli španskih vojakov v domovino. Med voznjo je umrlo na »Isla de Luzon« 32 mož. »Montserrat« je vozil 60 težko bolnih. Na »Isla de Luzon« je general Escario s 153 drugimi častniki in 2056 vojakov, od katerih je bolnih 100.

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.

		Od for.	do for.
Fižol: Koks	100 K.	—	—
Mandoloni	—	—	—
svetlorudeči	—	—	—
temnorudeči	—	—	—
kanarček	—	—	—
bohinjski novi	12	—	—
beli veliki	—	—	—
„ mali	7.50	—	—
zeleni dolgi	100 K.	—	—
„ okrogli	—	—	—
mešani hrvaški	6.50	6.75	—
štajerski	—	—	—
Maslo fino štajersko	—	—	—
Ječmen, št. 10	11	—	—
„ 9	11.75	—	—
„ 8	13.75	—	—
Zelje, kranjsko	8	—	—
Repa,	—	—	—
Krompir, štajerski	—	—	—
Proso, kranjsko	11	—	—
Leča, kranjska	—	—	—
Speh.	61	62	—
Mast.	56	57	—
Kava, Moca	150	152	—
Ceylon Plant. fina	158	160	—
Portorico	150	154	—
Guatemala	103	105	—
San Domingo	104	105	—
Santos najfinejši	100 K.	91	92
„ srednjefini	87	88	—
„ srednji	82	83	—
Santos navadni	78	80	—
Sladkor, Centrifugal I. vrste	37	25	—
„ Centrifugal II. vrste	36	50	—
Concassé	38	50	—
v glavah	38	25	38.75
razkosani	38	75	39
Riž, italijanski fini	21	50	22
italijanski srednji	20	50	21
Japan, fini	20	—	20.25
Raugoon, extra	15	—	15.25
„ I.	14	25	14.50
„ II.	11	25	11.50
Petrolej ruski, v sodih	18	—	18.25
v zabojih od 29 klg.	6	60	6.75
Olje, italijansko najfineje	69	—	70
italijansko srednjefino	62	—	63
bombažno amerik.	28	50	29.50
Malaga	38	—	39
Limon mešinski	zaboj	7	9
Pomaranče mešinske	—	—	—
Mandeljni dalmatinski	—	—	—
„ Bari	88	—	89
Pinjoli	78	—	80
Rožiči dalmatinski	10	75	—
„ puljski	—	—	—
Smokve puljske	—	—	—
grške v venci nove	15	75	16
Sultanine nove	54	—	57
Vamperli novi	29	—	30
Cibebe	—	—	—
Polenovke, srednje velikosti	44	—	45
„ velike	—	—	—
„ male	39	—	40
Slanki v velikih sodih	—	—	—
„ 1/2	—	—	—
Žveplo najfineje	6	20	6.30
Modra galica	22	—	22.50

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 28. avgusta. (Izvirni brzjav.)

Pšenica za avgust 73 1/2, za september 68 1/2, za december 66 1/4. Koruza za september 34 1/2, za december 34 1/4. Mast 5.42.

Konsumno društvo pri Sv. Ivann išče krčmarja

preko kaveije od 100 gld. — Ponudbe naj se pošiljajo do 15. septembra. — Prednost imajo oni, ki nimajo otrok ali pa z odraslimi otroci.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste
od sloveče originalne znamke

„Styria“ Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,
ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.

Glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Prihodi in odhodi vlakov.

Urniki, ki je v veljavi od 1. maja 1898. naprej.

Južna železnica.

Odhodi iz Trsta.	8.45 zj. nagl. iz Kormina.
6.20 zj. osob. v Nabrežino,	9.28 zj. nagl. iz Dunaja.
Cervinjan, Gorico, Benetke.	10.25 zj. post. iz Dunaja sè zvezo iz Reke.
8.— zj. nagl. na Dunaj sè zvezo na Reko.	10.37 zj. nagl. iz Rima, Benetk.
8.25 zj. nagl. v Nabrežino, Benetke, Rim.	10.58 zj. ekspresni vlak iz Ostende (vsako sredo).
9.— zj. osob. v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.	11.20 zj. osob. iz Rima, Benetk, Nabrežine.
9.55 zj. postni vl. na Dunaj sè zvezo v Budimpešto in Zagreb.	5.40 pop. post. iz Dunaja in Gorice.
12.50 pop. osob. v Kormin.	7.45 pop. osob. iz Verone, Kormina, Nabrežine.
4.35 pop. osob. v Nabrežino, Videm in Rim.	8.30 pop. nagl. iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine.
5.35 via Bivij z direktno zvezo v Benetke, Rim.	9.— pop. nagl. iz Dunaja sè zvezo iz Reke.
6.10 pop. ekspresni vlak do Ostende (vsako sredo).	11.10 pop. nagl. iz Benetk, Cervinjana, Kormina.
6.25 pop. post. na Dunaj sè zvezo na Reko.	
8.15 pop. nagl. v Kormin.	
8.15 pop. nagl. na Dunaj sè zvezo v Budimpešto in Reko.	
8.45 pop. meš. v Nabrežino, Videm in Benetke.	
9.45 pop. mešan. do Münzschlaga.	

Zabavni vlaki.

Odhodi.	Dohodi.
2.— pop. v Kormin, 4.20 pop. v Nabrežino, 2.15, 4.—, 5.20, 6.35, 8.35 pop. v Miramar in Grinjan.	2.52, 4.31, 5.52, 7.19, 9.03 pop. iz Miramara in Grinjana.
	10.50 pop. iz Nabrežine, 11.20 pop. iz Kormina.

Državna železnica.

Odhodi iz Trsta.	Dohodi v Trst.
6.30 zj. v Hrpelje, Ljubljano, Dunaj, Beljak.	8.05 zj. iz Hrpelja.
4.45 zj. v Hrpelje, Rovinj, Pulj.	9.35 zj. iz Pulja, Rovinja.
8.50 pop. v Hrpelje, Divača, Rovinj, Pulj.	11.15 zj. meš. iz Hrpelja, Ljubljane, Dunaja.
7.5 pop. nagl. v Pulj, Divača, Beljak, Dunaj.	7.15 pop. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane.
	9.50 pop. nagl. iz Pulja, Rovinja.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gld. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghenga št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Škedenju pri gosp. Antonu Sanein (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gaspersič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenoi! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“